

Hermanis Paukšs

NEĒD MŪS, SINTIJ!
(viencēliens)

Darbojas:

PELE SINTIJA
LAPSA ADELĪNA
PŪCE GENOVEVA

1. skats

MEŽS. PŪCE. UZNĀK LAPSA.

Lapsa. Labs vakars, mīļā Genoveva!

Pūce. Ko tu teici?

Lapsa. Es teicu: labs vakars, mīļā Genoveva!

Pūce. Ā, tā esi tu, lapsa Adelīna?

Lapsa. Jā, mīļā Genoveva – tā tiešām esmu es.

Pūce. Neņem ļaunā – tu jau zini, ka es slikti dzirdu. Runā skaļāk! Kas noticis?

Lapsa. Nekas. Labs vakars – es saku.

Pūce. Tiešām? Vakars kā vakars. Kas tur labs?

Lapsa. Un kas tur slikts?

Pūce. Nē, nekā slikta jau nav. Visparastākais vakars. Varētu pat teikt: nakts. Kā sviežas?

Lapsa. Nesūdzos.

Pūce. Nu, nu – es arī nesūdzos. Kā veicas medībās?

Lapsa. Pagaidām nekā. Un tev?

Pūce. Ko tu teici?

Lapsa. Un tev – es prasu!

Pūce. Man arī pagaidām nekā.

Lapsa. Klusu! Tur kāds nāk!

Pūce. Kas tad?

Lapsa. Klusu! Izbiedēsi medījumu!

2. skats

UZNĀK PELE.

Lapsa. Ko es redzu?! Pele Sintija!

Pūce. Pele Sintija?

Lapsa. Labs vakars, mīļo Sintij!

Pēle. Labs vakars, Adelīna! Labs vakars, Genoveva!

Pūce. Par to vakaru mēs ar Adelīnu jau visu noskaidrojām. Kā sviežas, Sintij?

Pele. Nesūdzos. Un jums kā?

Lapsa un Pūce. Mēs arī nesūdzamies.

Lapsa. Tikai medībās neveicas, mīļo Sintij.

Pūce. Jā, mīļo Sintij – kas ir, tas ir.

Pele. Kā tad tā?

Lapsa. Pašas netiekam gudras. Neveicas un viss!

Pele. Nu tad novēlu jums veiksmi!

Lapsa. Bet kā būtu, mīļo Sintij, ja mēs apēstu tevi?

Pūce. Jā, mīļo Sintij – vai tā nav laba doma? Mēs taču varētu apēst tevi!

Pele. Bet kā būtu, ja es apēstu jūs?

Lapsa. Tu – mūs?

Pūce. Ko viņa teica?

Lapsa. Viņa teica...

Pele. Es teicu: kā būtu, ja es apēstu jūs?!

Lapsa. Tas būtu... tas būtu...

Pūce. Kaut kas nedzirdēts! Kopš kura laika peles sākušas ēst lapsas un pūces?!

Lapsa. Tas tiešām izklausās kaut kā muļķīgi.

Pele. Bet mani neinteresē, kā tas izklausās!

Lapsa. Un tu, goda vārs, taisies mūs apēst?

Pele. Un kāpēc gan ne?

Pūce. Zvēri!

Pele. Zvēru! Un, lai jums nebūtu vairs nekādu šaubu, es tūlīt pat eju pēc dakšiņas un naža! (Prom.)

3. skats

Lapsa. Ei! Pagaidi! Sintij!

Pūce. Tātad viņa no tiesas gatavojas mūs apēst?

Lapsa. Tu taču pati redzēji, ka viņa aizgāja pēc naža un dakšiņas!

Pūce. Te tev nu bija labs vakars! Nevajadzēja mums ar to Sintiju sapīties! Tu pie visa esi vainīga! (Mēda.) Labs vakars, mīļo Sintij! Labs vakars, mīļo Sintij!... Dabūji tagad, ko gribēji?

Lapsa. Bet kā tad es varēju iedomāties, ka viņai ienāks prātā mūs apēst? Es cerēju, ka mēs apēdīsim viņu!

Pūce. Tu cerēji! Vispirms vajag domāt un tad tikai cerēt! Tavu cerību dēļ mūs abas tagad apēdīs kaut kāda tur pele! Kāds kauns, kāds kauns! Kā es pēc tam citām pūcēm varēšu acīs skatīties!

Lapsa. Kad tevi apēdīs, tad tu nevienam vairs nevarēsi acīs skatīties! Tāpēc tinam makšķeres, kamēr vēl ir laiks!

Pūce. Ko tu teici?

Lapsa. Tinam makšķeres, es teicu!

Pūce. Bet man nav makšķeres!

Lapsa. To es teicu pārnestā nozīmē! Mūkam!

Pūce. Mūkam!

4. skats

UZNĀK PELE AR NAZI UN DAKŠIŅU.

Pele. Uz kurieni?!

Pūce. Par vēlu...

Lapsa. Tas viss tevis dēļ! Tūļa!

Pūce. Es tavā vietā paklusētu!

Pele. Nu? Ar kuru sāksim?

Lapsa. Ar Genovevu!

Pūce. Kāpēc tad ar Genovevu?! Es domāju: jāsāk ar Adelīnu – viņa ir garšīgāka!

Lapsa. Tieši tāpēc! Mani – saldajā ēdienā!

Pele. Man ir vienalga, ar kuru sākt. Vienojieties pašas!

Lapsa. Mēs jau vienojāmies: sāk ar Genovevu!

Pūce. Neko mēs nevienojāmies! Sāk ar Adelīnu!

Lapsa. Vienojāmies: ar Genovevu!

Pūce. Nevienojāmies – ar Adelīnu!

Lapsa. Ar Genovevu!

Pūce. Ar Adelīnu!

Pele. Klusu! Tā, lai nestrīdētos! Tādā troksnī man sāk zust ēstgriba!

Pūce. Manis pēc tev tā ēstgriba vispār varētu pazust.

Lapsa. Kuš! Nekļūsti nepieklājīga! (Pelei.) Es domāju, ka jautājums ir izšķirts: nepieklājīgā Genoveva ir pelnījusi, ka viņu apēd pirmo!

Pūce. Nu paklausieties!

Lapsa. Klusu! Nāc šurp, lai Sintija var tevi apēst! Un neizrunājies, citādi būs vēl sliktāk!

Pūce. Sintij... vai tiešām tev tik ļoti garšo pūces?

Pele. Nevarētu teikt, ka ļoti. Bet ko lai dara, ja nekā garšīgāka tuvumā nav?

Pūce. Bet es tev varētu atnest ko garšīgāku!

Pele. Piemēram?

Pūce. Piemēram... sieru!

Pele. Nu labi – ja tu man atnesīsi sieru, tad es tevi šoreiz vēl neēdīšu.

Pūce. Jā! Tūlīt! Es lidoju! Bet tu tikmēr apēd Adelīnu! (Prom.)

5. skats

Lapsa. Mīlo Sintij! Vai tiešām tev tik ļoti garšo lapsas?

Pele. Bet ko lai dara, ja nekā garšīgāka tuvumā nav?

Lapsa. Ir! Ir! Es zinu, kur tuvumā ir noslēpts speķa gabaliņš! Vai gribi, es tev to atnesīšu?!

Pele. Nu labi: ja tu man atnesīsi speķa gabaliņu, tad es tevi šoreiz vēl neēdīšu.

Lapsa. Jā! Tūlīt! Es skrienu, mīlo Sintij! Es skrienu! (Prom.)

6. skats

UZLIDO PŪCE.

Pūce. Lūdzu! Te tev būs siera gabaliņš! Bet kur tad Adelīna? Apēdi? Ar visu kažoku un kauliem?

Pele. Pagaidām vēl ne.

7. skats

UZSKRIEN LAPSA.

Lapsa. Lūdzu, mīļo Sintij! Te tev būs speķa gabaliņš! Vai ar to tev pietiks?

Pele. Šim vakaram pietiks.

Lapsa. Bet rīt es tev vēl speķīti atnesīšu!

Pūce. Jā, un es – sieriņu!

Lapsa. Un parīt arī!

Pūce. Un aizparīt arī!

Lapsa. Un tā – visu mūžu!

Pūce. Jā – visu mūžu!

Pele. Nu skatieties jūs man!

Lapsa un Pūce. Mēs skatīsimies!

8. skats

PELE PROM.

Pūce. Uh... Es jau domāju, ka gals klāt...

Lapsa. Nekad nevajag zaudēt cerības! Es taču tev teicu, ka vakars ir labs!

Pūce. Tev taisnība. Patiešām – labs vakars!

BEIGAS